

1	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim Semiologia/Semiology
2	Dyscyplina Nauki o Kulturze i Religii
3	Język wykładowy
4	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Kulturoznawstwa UWr
5	Kod przedmiotu/modułu OK_B_02
6	Rodzaj przedmiotu (modułu)- <i>obowiązkowy lub fakultatywny</i> Obowiązkowy
7	Kierunek studiów Kulturoznawstwo
8	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień
9	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) 1 rok
10	Semestr – <i>zimowy lub letni</i> Letni
11	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium: 30 godz. Metody uczenia się Czytanie oraz analiza tekstów
12	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, osoby prowadzącej zajęcia dr hab. Magdalena Matysek-Imielińska
13	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu (modułu) oraz zrealizowanych przedmiotów: Wstęp do kulturoznawstwa, Podstawy antropologii
14	Cele przedmiotu Celem przedmiotu jest przedstawienie klasycznych i współczesnych koncepcji znaku oraz semiotycznego charakteru kultury. Wobec nowych podejść badawczych w humanistyce współczesnej przemyślane będą klasyczne koncepcje znaku oraz strukturalności systemów znaczących. Semiologia umieszczona będzie w szerszej perspektywie teorii komunikacji.
15	Treści programowe <u>Treści programowe</u> 1. Obiektywność systemu języka : <ul style="list-style-type: none"> - relacje między mową, mówieniem i językiem - autonomia i heteronomia języka - społeczny i względnie trwały charakter języka; mówienie - indywidualne i

	<p>„chwilowe”</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie obiektywności języka jako faktu społecznego u F. de Saussure`a - pojęcie obiektywności faktu społecznego u E. Durkheima <p>2. Status ontyczny znaku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konwencjonalny charakter znaku - rola dziedziczenia (tradycji) i niezmiennosc znaku jako czynniki obiektywizujące znak (pojęcie obiektywności j.w.) - granice dowolności znaku – relacje między elementem znaczącym a znaczonym - umotywowanie / brak umotywowania - znak a kontekst (otoczenie semiotyczne), znak a użycie znaku <p>3.Strukturalność i relacyjność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - język jako system różnic - pojęcie wartości językowej - relacje między signifie a signifiant oraz relacje między znakami (korelacje i opozycje) - relacje syntagmatyczne i paradygmatyczne <p>4. Usytuowanie systemów semiotycznych poza sferą języka:</p> <ul style="list-style-type: none"> - język jako „strukturalne urządzenie do matrycowania” - pojęcie wtórnych systemów modelujących a system języka (próba pokazania systemów znakowych poza sferą języka) - pojęcie tekstu, kryteria wyróżniające tekst od „nie tekstu” <p>5. Przykłady analizy semiologicznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - próba uchwycenia elementów semiotycznych w strukturze bajki - pojęcie funkcji u Proppa a pojęcie znaku i tekstu (wg poprzednich autorów) <p>6. Pojęcie mitu jako wtórnego systemu semiotycznego u R. Barthesa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojecie znaku i znaczenia - łańcuch elementów znaku, relacje między znaczonym, znaczącym i znaczeniem w różnych systemach semiotycznych - mit jako wtórny system semiotyczny - relacje między pierwotnym i wtórnym systemem semiotycznym pokazane na przykładach analiz konkretnych zjawisk w kulturze masowej <p>7. Semiologia a teorie komunikacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - istotne rozróżnienia terminologiczne: pojęcie sygnału, znaku, oznacznika, kodu <p>8. Aksjotyczność w systemie znakowym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cechy symbolu: zamknięte znaczenie; możliwość „wyrwania” z kontekstu semiotycznego; możliwość istnienia poza szeregiem syntagmatycznym; itp. - korelacje z wartościami <p>9. Poststrukturalistyczna krytyka a semiologia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odwrócenie elementów znaku – pojęcie „transcendentalnego signifie” - pojęcie tekstu, dysyminacji („plenienie” się znaków), nieograniczonej semiozy <p>10. Semiologia a kulturoznawstwo</p>	
16	Zakładane efekty uczenia się	Symbole odpowiednich kierunkowych

		efektów uczenia się
	<p><u>Wiedza</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - zna i rozumie na poziomie podstawowym rolę refleksji o kulturze w kształtowaniu kultury - ma podstawową wiedzę o powiązaniach kulturoznawstwa z innymi dyscyplinami humanistycznymi oraz społecznymi: semiologią, filozofią, psychologią, socjologią i antropologią - zna idee i argumenty wybranych klasycznych autorów koncepcji znaku na podstawie samodzielnej lektury ich pism 	<p>K_W02</p> <p>K_W09</p> <p>K_W12</p>
	<p><u>Umiejętności</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - poprawnie stosuje poznaną terminologię z zakresu kulturoznawstwa - czyta, interpretuje i komentuje teksty z zakresu semiologii - potrafi formułować interpretację i ocenę zjawisk z zakresu semiologii 	<p>K_U04</p> <p>K_U06</p> <p>K_U19</p>
	<p><u>Kompetencje społeczne</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doształcania się i rozwoju kulturalnego - jest aktywny w samodzielnym podejmowaniu działań badawczych i animacyjnych - Jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii świetle dostępnych danych i argumentów - dostrzega i rozumie etyczne problemy związane w socjologicznym myśleniem o świecie 	<p>K_K01</p> <p>K_K02</p> <p>K_K09</p>
17	<p>Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>)</p> <p><u>Zalecana literatura (podręczniki)</u></p> <p>R. Barthes, <i>Mit i znak. Eseje</i>. Warszawa 1970, s. 25 – 50, 68 – 71, 74 – 83.</p> <p>H. Buczyńska – Garewicz <i>Semiotyka a tendencje postmodernistyczne</i>, (w:) „Kultura i Społeczeństwo.” 1997, nr 2, Tom XLI, s.29 – 47.</p> <p>J. Derrida <i>Pozycje</i>, Bytom 1998.</p> <p>E. Durkheim, <i>Zasady metody socjologicznej</i>. Warszawa 2000, s. 27 – 43</p> <p>U. Eco <i>Struktury narracyjne u Fleminga</i>. (w:) <i>Superman w literaturze masowej Komunikat reklamowy</i>. (w:) U. Eco <i>Nieobecna struktura</i>, Warszawa 1996, s. 35 – 78</p>	

	<p>J. Łotman, <i>O semiotycznym mechanizmie kultury</i>, s. 147 – 170 lub S. Żółkiewski <i>Przedmowa</i>, s. 21 – 35 (w:) E. Janus, M. Meyenowa (red). <i>Semiotyka kultury</i>. Warszawa 1977.</p> <p>J. Łotman <i>Symbol w systemie kultury</i>, (w:) „Polska Sztuka Ludowa. Konteksty.” 1988, nr 3, s. 151 – 154.</p> <p>S. Pietraszko <i>O sferze aksjosemiotycznej</i>, (w:) <i>Problemy teoretyczne i metodologiczne badań stylu życia</i>, pod. red. A. Sicińskiego, Warszawa 1980</p> <p>W. Propp, <i>Morfologia bajki</i>, Warszawa 1976</p> <p>S. Pietraszko <i>O sferze aksjosemiotycznej</i>, (w:) <i>Problemy teoretyczne i metodologiczne badań stylu życia</i>, pod. red. A. Sicińskiego, Warszawa 1980.</p> <p>F. de Saussure, <i>Kurs językoznawstwa ogólnego</i>. Warszawa 1991, s.35 – 50, 89 - 101, 131 - 151.</p>											
18	<p>Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się, np:</p> <ul style="list-style-type: none"> - egzamin ustny lub pisemny, - końcowa praca socjalna, - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego), - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) 											
19	<p>Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocena aktywności studenta, pozwalająca na bieżąco określić stopień rozumienia problemu i umiejętności analityczne; - ocena pracy pisemnej, aby określić sposób formułowania problemu, stawiania tezy i sposob argumentacji, weryfikacji oraz krytycznego myślenia - kolokwium pozwalające ocenić zdolność formułowania myśli analitycznych i porównawczych 											
20	<p>Nakład pracy studenta</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 50%;">Forma działań studenta</th> <th style="width: 50%;">Liczba godzin na realizację działań</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład: - ćwiczenia:</td> <td>Konwersatorium 30 godzin</td> </tr> <tr> <td>Praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do 1 kolokwium: - przygotowanie do egzaminu:</td> <td style="text-align: center;">10 10 7,5 5</td> </tr> <tr> <td>Łączna liczba godzin</td> <td style="text-align: center;">62,5</td> </tr> <tr> <td>Liczba punktów ECTS</td> <td style="text-align: center;">2,5</td> </tr> </tbody> </table>		Forma działań studenta	Liczba godzin na realizację działań	Zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład: - ćwiczenia:	Konwersatorium 30 godzin	Praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do 1 kolokwium: - przygotowanie do egzaminu:	10 10 7,5 5	Łączna liczba godzin	62,5	Liczba punktów ECTS	2,5
Forma działań studenta	Liczba godzin na realizację działań											
Zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład: - ćwiczenia:	Konwersatorium 30 godzin											
Praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do 1 kolokwium: - przygotowanie do egzaminu:	10 10 7,5 5											
Łączna liczba godzin	62,5											
Liczba punktów ECTS	2,5											